

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Nordens Mythologi eller Sindbilled-Sprog historisk-poetisk udviklet og oplyst

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 596. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_503A-txt-shoot-idm19720.pdf (tilgået 03. august 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Skiöndt nu Læseren formodenlig kiender Æventyret, maa jeg dog fortælle videre, hvad *Skalda* melder, da det baade er den ældste Prosa-Skikkelse, vi har Skat-Mythen i, og er Noget, der, for Følgernes Skyld, godt lader sig höre to Gange. Da Aserne nemlig om Aftenen laande Huus hos Lurendreieren *Hreidmar* Bonde, og vilde giöre sig til Gode med deres Fangst, kaldte *Hreidmar* ad sine Söner *Regin* og *Fofner*, der kiendtes ved *Odderen* som deres kiödelige Broder, og hjalp Faderen at bagbinde *Aserne*, til de bad om *Törveir*, og lovede i Bod Alt hvad *Hreidmar* forlangde. *Odderen* blev nu flaaet, og da Aserne i Mande-Bod skulde baade 597fylde og hulle *Bælgen* med röden Guld, maatte *Loke* afsted til *Svart-Alfhjem* at giöre et tvunget Laan, som sveed til *Dværgen Andvar*, der maatte punge ud med alle sine Grunker, selv med en lille Guld-Ring, han vilde gjort Finger-Handsker med, men kunde ligesaa lidt fjæle for *Loke*, som trygle ham af. Derover blev *Dværgen* naturligviis bister, og bad Ringen blive Hvers Bane, som den aatte, hvortil *Loke* svarede, at det var godt, og han skulde vist ikke glemme at bringe Hilsenen til dem der fik Ringen. Nu traf det sig hverken værre eller bedre, end at da *Hreidmar* skulde syne Mande-Boden, opdagede han et bart Haar paa *Bælgen*, som *Odin* maatte dække med Ringen, han havde i Bag-Haanden, og da *Odin* derpaa havde faaet sit Spyd og *Loke* sine Sko, saa de turde ikke ved at være bange, da raabde *Loke*, at *Andvars* Önske skulde gaae i Opfyldelse, saa den Ring og det Guld skulde koste alle sine Eiermænds Liv—*Skalda* p. 135-37.. Og, hvad skeer! *Regin* og *Fofner* slaae deres Fader ihjel for at faae Guldet, og *Regin* faaer derpaa *Sigurd* Volsung til at dræbe *Fofner*, som ikke vil dele med ham, men ligger som en Drage og ruger over hele Klatten paa *Brattingsborg-Hede* (gnita-heiði)*—Jeg udleder nemlig "gnita" af Isl. "gnyptr" *brat*, da jeg intet bedre veed.. Saaledes kommer da Ringen igien til *Odins* Slægt, og da *Sigurd* forærer 598den til *Brynhild*, er de Begge leverede, men fra dem gaaer den over til *Niflungerne*, som dræbe *Sigurd*, og, skiöndt de rimeligviis sænke den, med den övrige *Fofners*-Arv i *Rinen* (Renden mellem Gother og Hunner) hvorfor Guld siden kaldes *Rin-Malmen*, koster den dem dog deres Liv i Hunne-Kongen *Atles* Gaard, og kaldes nu med alt Drage-Guldet *Niflunge-Skatten* (*Nibelungen-Hort*)*—*Skalda* p. 137-42..